

עפ"ת 47949/05/23 - ישי חן - נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עפ"ת 47949-05-23 חן נ' מדינת ישראל ואח'

בפני	כבוד השופטת גילת שלו
המערער	ישי חן - ע"י ב"כ עו"ד אליהו שטרית
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

לפניי בקשה להארכת המועד לערער על החלטות בית המשפט לתעבורה בבאר שבע (כב' השופט הבכיר א' אופיר) מיום 27.2.23, ומיום 29.3.23, בהמ"ש 2335-12-22.

ביום 1.3.21 נרשם לחובת המבקש דוח בגין עבירה של שימוש בטלפון שלא באמצעות דיבורית. ביום 7.12.22 הגיש המבקש בקשה להארכת המועד להשפט, בטענה כי לא הגיש את הבקשה במועד מאחר שהוא סועד את אביו הקשיש, מסייע אותו לטיפולים רפואיים ולקניות; וכי לא ביצע את העבירה והשוטר לא יכול היה לראותו היטב מהמקום בו היה. עוד ציין כי המבקש ריצה פסילה מנהלית ויאלץ לרצות פסילה נוספת בשל צבירת נקודות. בית המשפט קמא דחה את הבקשה בהחלטה מנומקת מיום 27.2.23. ביום 16.3.23 הגיש המבקש לבית המשפט קמא בקשה לעיון חוזר, בה קבל על כך שבית המשפט דחה את הבקשה למרות שלא הונחה בפניו תגובת התביעה, וחזר על טענותיו תוך הדגשת נסיבותיו האישיות של המבקש; וגם בקשה זו נדחתה בהחלטה מיום 29.3.23.

החלטת בית המשפט קמא ניתנה ביום 27.2.23, ולא היה מקום להגיש בקשה לעיון חוזר לגביה; כך שאין בהגשת בקשה לעיון חוזר כדי להאריך את המועדים להגשת ערעור (ראו בהקשר זה החלטתי בעפ"ת 54185-05-23 **אלעסם נ' מדינת ישראל** (31.5.23)). המבקש רשאי היה להגיש ערעור בתוך 45 יום מיום מתן ההחלטה, כלומר עד ליום 14.4.23; ואולם, הבקשה להארכת המועד לערער, הוגשה רק ביום 19.5.23, דהיינו בשיהוי של כחודש.

במסגרת הבקשה צוין, כי המבקש היה אמור להמציא תיעוד רפואי לעניין מצבו של אביו, ולטענתו הוא העביר את המסמכים למשרד בא כוחו בעת שזה לא שהה במשרד, והם אבדו, ו"בכך נמנע מב"כ המבקש להגיש לביהמ"ש קמא בקשה נוספת לעיון חוזר. מכאן, נולד הצורך להגיש הבקשה להארכת מועד לערער...". מעבר לכך, חזר ב"כ המבקש על הטענות שהועלו בפני בית המשפט קמא.

ב"כ המשיבה עותר לדחיית הבקשה, לאור חלוף הזמן מעת העבירה, הודאתו של המבקש בעבירה בפני השוטר והשיהוי בהגשת ערעור; כשלטעמו אין הצדקה להניע את ההליך מחדש, משמדובר בעבירות קלות והעומס הלא מוצדק שיש

בכך להטיל על המערכת.

הסמכות להארכת מועד להגשת ערעור פלילי קבועה בסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, ובשונה מבהליך האזרחי, אינה מצריכה טעמים מיוחדים.

על פי ההלכה הפסוקה, על המבקש להאריך מועד להגשת ערעור להציג קיומו של **"טעם ממשי המניח את הדעת"** לשיהוי, כאשר במסגרת זו על בית המשפט לבחון, בין היתר, את משך השיהוי, וככל שחלף זמן רב יותר, יגבר כוחם של השיקולים האחרים הנוטים לדחיית הבקשה, ויהא צורך בנימוקים משכנעים יותר; את הנימוקים לשיהוי והאם מדובר בעילה מתקבלת על הדעת; את סיכויי הלכאוריים של הערעור, האינטרס הציבורי בהכרעה בו, וקיומו של חשש לעיוות דין במידה שתחסם האפשרות לערעור; וכן את עקרון סופיות הדיון ועקרון היציבות והוודאות המשפטית (ראו למשל בש"פ 5988/06 **נגר נ' מדינת ישראל** (25.7.06) ובש"פ 6125/09 **רבין נ' מדינת ישראל** (11.8.09)). מעיון בפסיקה עולה למשל, כי נדחתה בקשה להארכת מועד בטענה של תקלה משרדית, על אף שדובר בשיהוי של 10 ימים בלבד (בש"פ 7424/13 **פיטוסי נ' מדינת ישראל** (20.11.13)); או עקב קשיים בהסדרת הייצוג, כשדובר בשיהוי של כחמישה שבועות (בש"פ 6125/09 **רבין הנ"ל**).

בענייננו, ב"כ המבקש לא נתן הסבר כלשהו לשיהוי שחל בהגשת הערעור, לא כל שכן הסבר סביר.

יתרה מכך, סיכויי הלכאוריים של הערעור נמוכים, ואף האינטרס הציבורי בהכרעה בו מועט, שכן אין בו טענות עקרוניות מעבר לעניינו הספציפי של המבקש. כפי שציין בית המשפט קמא, הודעת תשלום הקנס נמסרה לידי המבקש במעמד ביצוע העבירה, ועליה צוין במפורש כי הוא רשאי לבקש להשפט בתוך 90 יום; אך המבקש לא פעל בהתאם, והגיש את הבקשה רק בחלוף שנה ותשעה חודשים מיום ביצוע העבירה, ואין בטענות שהעלה לגבי מצבו של אביו כדי להצדיק זאת. בנוסף, לא מצאתי כי קיים חשש לעיוות דין. בדוח פירט השוטר את נסיבות המקרה, וציין באופן ברור כיצד ראה את ביצוע העבירה, ואין בטענות המבקש כיום כדי לכרסם בכך; ויתרה מכך, בדברי הנהג בדוח נרשם **"טעיתי"**, ובצדק ראה בכך בית המשפט קמא משום ראשית הודאה. הרושם העולה ממכלול הנתונים הוא כי הגשת הבקשה קשורה באמצעי תיקון שהוטלו על המבקש ע"י רשות הרישוי (כפי שניתן ללמוד גם מטענות ב"כ המבקש בדבר הפסילה שיידרש המבקש לרצות), ולכן הוגשו הבקשות באיחור; ולפי הפסיקה אין בכך כדי להקים חשש לעיוות דין.

לאור כל האמור, יש לתת משקל רב לעקרון סופיות הדיון; ועל כן אינני מתירה הגשת הערעור בחלוף התקופה הקבועה בחוק.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י"א סיוון
תשפ"ג, 31 מאי
2023, בהעדר
הצדדים.
גילת שלו, שופטת

